

บันทึก

เรื่อง ปัญหาข้อกฎหมายตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๘
(กรณีแท่นชาร์จแบตเตอรี่ที่ใช้กับเครื่องวิทยุคมนาคม)

กรมไปรษณีย์โทรเลขได้มีหนังสือ ที่ คค ๐๗๐๑/๑๖๓๖๔ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๓๓ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า ตามที่กรมไปรษณีย์โทรเลขได้เคยขอให้ คณะกรรมการกฤษฎีกาให้ความเห็นในปัญหาว่า แท่นชาร์จแบตเตอรี่โดยปกติใช้ร่วมกับเครื่อง วิทยุคมนาคม จะถือเป็นส่วนใด ๆ แห่งเครื่องวิทยุคมนาคม ตามมาตรา ๖^๑ แห่งพระราชบัญญัติ วิทยุคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ หรือไม่ และคณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๗) ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า^๒ แท่นชาร์จแบตเตอรี่เป็นเพียงตัวประจุไฟฟ้าหรือพลังงานให้ แบตเตอรี่ที่อยู่ในเครื่องวิทยุคมนาคม ในกรณีที่พลังงานจากแบตเตอรี่หมดหรือลดลงเท่านั้น และ ในกรณีที่พลังงานในแบตเตอรี่หมดหรือลดลงนี้ผู้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคมสามารถเลือกประจุ พลังงานใหม่ให้แบตเตอรี่โดยใช้แท่นชาร์จหรือจะเปลี่ยนแบตเตอรี่ใหม่ใส่แทนของเดิมได้ จึงเห็น ได้ว่าแท่นชาร์จแบตเตอรี่มิได้เป็นส่วนที่ทำให้เครื่องวิทยุคมนาคมทำงานได้โดยตรง แม้ว่าไม่มี แท่นชาร์จแบตเตอรี่เครื่องวิทยุคมนาคมก็สามารถทำงานได้ และตัวแท่นชาร์จแบตเตอรี่ก็มิได้ นำเข้ามาประกอบเข้ากันกับตัวเครื่องวิทยุคมนาคม ดังนั้น แท่นชาร์จแบตเตอรี่จึงมิใช่ส่วนใด ๆ แห่งเครื่องวิทยุคมนาคม

โดยที่ปัจจุบันเทคโนโลยีทางการสื่อสารโทรคมนาคมได้เปลี่ยนแปลงและ วิวัฒนาการไปในทางที่เจริญก้าวหน้าขึ้น บริษัทผู้ผลิตเครื่องวิทยุคมนาคมจึงได้ออกแบบผลิตแท่น ชาร์จแบตเตอรี่โดยมุ่งหมายให้แท่นชาร์จแบตเตอรี่ใช้ได้เฉพาะกับเครื่องวิทยุคมนาคมแต่ละยี่ห้อ เท่านั้น และหากปราศจากแท่นชาร์จแบตเตอรี่แล้ว เครื่องวิทยุคมนาคมก็ไม่สามารถทำงานได้ด้วย ตนเอง ในเบื้องต้นกรมไปรษณีย์โทรเลขพิจารณาแล้วเห็นว่าแท่นชาร์จแบตเตอรี่น่าจะเป็นส่วนที่ ทำให้เครื่องวิทยุคมนาคมทำงานได้โดยตรง จึงเป็นส่วนใด ๆ แห่งเครื่องวิทยุคมนาคมตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

เนื่องจากปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาข้อกฎหมายที่กรมไปรษณีย์โทรเลขจะต้อง

^๑พระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

มาตรา ๖ ห้ามมิให้ผู้ใดทำ มี ใช้ นำเข้า หรือนำออกซึ่งเครื่องวิทยุคมนาคมหรือส่วนใด ๆ แห่งเครื่องวิทยุคมนาคม หรือตั้งสถานีวิทยุคมนาคม เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานผู้ออก ใบอนุญาต

^๒บันทึก เรื่อง ความหมายของคำว่า “ส่วนใด ๆ แห่งเครื่องวิทยุคมนาคม” ตามมาตรา ๖ แห่ง พระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ (กรณีแท่นชาร์จแบตเตอรี่ที่ใช้กับเครื่องวิทยุคมนาคม) ส่งพร้อม หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๖๐๑/๘๐๔ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๓๑

ยึดถือเพื่อเป็นบรรทัดฐานในการปฏิบัติและมีผลกระทบถึงภาครัฐบาลและภาคเอกชนประกอบกับ คณะกรรมการกฤษฎีกาได้เคยให้ความเห็นไว้ว่าแท่นชาร์จแบตเตอรี่มิใช่ส่วนใด ๆ แห่งเครื่องวิทยุคมนาคม แต่ปัจจุบันเทคโนโลยีทางการสื่อสารโทรคมนาคมและข้อเท็จจริงดังกล่าวได้เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งอาจทำให้ความเห็นดังกล่าวเปลี่ยนแปลงไปด้วย ดังนั้น เพื่อเป็นบรรทัดฐานในการปฏิบัติของกรมไปรษณีย์โทรเลขต่อไป กรมไปรษณีย์โทรเลขจึงขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาให้ความเห็นอีกครั้งหนึ่งเกี่ยวกับแท่นชาร์จแบตเตอรี่ว่าเป็นส่วนใด ๆ แห่งเครื่องวิทยุคมนาคมตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๗) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวประกอบกับรับฟังคำชี้แจงจากผู้แทนกระทรวงคมนาคม (สำนักงานปลัดกระทรวงและกรมไปรษณีย์โทรเลข) และผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมศุลกากร) และได้ดูเรื่องวิทยุคมนาคมและแท่นชาร์จแบตเตอรี่ที่กรมไปรษณีย์โทรเลขได้นำมาแสงแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงว่าแท่นชาร์จแบตเตอรี่ตามที่กรมไปรษณีย์โทรเลขขอหารือ นั้น แม้ว่าจะเป็นแท่นชาร์จแบตเตอรี่ที่ใช้ได้เฉพาะกับเครื่องวิทยุคมนาคมแต่ละยี่ห้อเท่านั้นก็ตาม แต่แท่นชาร์จแบตเตอรี่ก็ยังคงเป็นเพียงตัวประจุไฟฟ้าหรือพลังงานให้แบตเตอรี่ที่อยู่ในเครื่องวิทยุคมนาคมเท่านั้น และแม้ว่าไม่มีแท่นชาร์จแบตเตอรี่ประกอบเข้ากันกับเครื่องวิทยุคมนาคม เครื่องวิทยุคมนาคมก็สามารถทำงานได้ ประกอบกับในการนำเข้าเครื่องวิทยุคมนาคมและแท่นชาร์จแบตเตอรี่นั้น กรมศุลกากรก็ได้จัดเก็บภาษีศุลกากรโดยแยกการจัดเก็บเป็นคนละประเภทและไม่ถือว่าแท่นชาร์จแบตเตอรี่เป็นส่วนหนึ่งของเครื่องวิทยุคมนาคม ดังนั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๗) จึงคงมีความเห็นเช่นเดิมว่า แท่นชาร์จแบตเตอรี่มิใช่ส่วนใด ๆ แห่งเครื่องวิทยุคมนาคมคงเป็นเพียงอุปกรณ์ที่ใช้กับเครื่องวิทยุคมนาคมเท่านั้น

(ลงชื่อ) วัฒนา รัตนวิจิตร

(นายวัฒนา รัตนวิจิตร)

รองเลขาธิการฯ

ปฏิบัติราชการแทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มกราคม ๒๕๓๔